

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 11.

V Ljubljani, 1. novembra 1895.

Leto XXV.

Na materinem grobu.

Naj tukaj molim, tukaj jočem
 Na grobu materinem sam.
 Kam pač sirota iti hočem
 Iskat tolažbe srčne — kam,
 Če tebe, zlata mamica,
 Pokrija črna jamica?

Iz sanj si zjutraj me vzbudila
 Tako na lahko in ljubo,
 Ročici moji si sklenila,
 Molila verno si z menó.
 Kadar si me napravila,
 Očeta sva pozdravila.

O kolikrat v skrbéh pozvala
 Po dnevi moje si imé,
 Kje bil sem? milo me vprašala,
 Gladila z roko mi lasé.
 S poljubom se dotaknila,
 Vsa vame se zamaknila.

Zvečer si zgodaj me odvela
 Na rahlo posteljico spat,
 Z meno molila, potem pela,
 In zibala me v sanek zlat.
 Še večkrat se približala,
 In čelo mi prekrizala.

Zdaj tukaj molim, tukaj jočem
 Na tvojem grobu, mati, sam.
 Tolažbo jedno v srcu vročem
 In prošnjo do Boga imam:
 Da se v nebesih snidiva,
 Na veke tam se vidiva.

Anton Medved.

